

точна Пруссия, съ шведската въ Померания, съ французските въ Вестфалия и въ съюзническите ханноверски владения, а съ армията на имперският окръз въ самата Бранденбургия. Лотарингския принцъ, въпреки измѣнението на главните основания на плана за похода, не измѣнилъ нито по направлението расположение на армията, нито даже расположението на магазините близо до границите съ настѫпателна цѣль — и съ това направилъ голѣма грѣшка.

Фридрихъ отъ своя страна, като виждалъ, че Австрия стои срѣчу него още сама, безъ съюзници, но и като съобразилъ тѣй сѫщо, че когато всички съюзни армии излѣзатъ въ полето, необходимостта ще го принуди да раздѣли силитѣ си и тогава на всички пунктове ще бѫде по слабъ отъ противниците си, за да избѣгне това рѣшилъ колкото може по рано да почне настѫпателни дѣйствия противъ австрийците, да имъ нанесе рѣшителенъ ударъ и съ това да принуди Мария-Терезия на миръ или поне да добий възможност да се обѣрне съ всичките или съ най голѣмите си сили срѣчу другите си противници. Като пазилъ истинските си намѣрения въ най голѣма тайна и показвалъ на глаголъ, че ужъ има намѣрение да се ограничи само съ една отбрана, той между това дѣйствително рѣшилъ съ 4 колони да нахлуе отъ Саксония и Силезия въ Бохемия, да разбий и прѣнесе всичките отдѣлни части отъ австрийските войски, да съсредоточи армията си подъ Прага, да даде тукъ рѣшително сражение и, като разбий неприятеля и вземе Прага, да възложи на Шверина съ по голѣмата част отъ армията да дѣйствува настѫпателно про-

тивъ Моравия и собственна Австрия, а самъ той съ 40.000 войски да отиде на помощъ на съюзниците си. Съгласно съ този планъ за дѣйствията, главната прусска армия, опредѣлена да нахлуе въ Бохемия, била раздѣлена на 4 корпуса. Първия (19.000 души подъ началството на ангальт-дескауския принцъ Морицъ) билъ расположенъ около Цвиккау, — втория, главния (39.000 души подъ личното началство на Фридрихъ) — между Дрезденъ, Пирна, Гисгюбель и Дипполдисвалде, — третия (18.000 души подъ началството на бевернския херцогъ) — въ Лузация близо до Циттау и най послѣ четвъртия (26.000 души на Шверина) — въ Силезия между Глацъ, Фридландъ и Ландсхутъ, срѣчу Траутенau. Като навлѣзатъ всѣки отдѣлно въ Бохемия, тѣзи корпуси, за по голѣма безопасност отъ отдѣлно поражение, трѣбвало да се съединятъ близо до Ловозицъ и на р. Изеръ около Турнау въ 2 корпуса и въ двѣ колони да продължаватъ движението си къмъ Прага. Отъ останалите пруски войски, въ источна Пруссия билъ останъ 30-хилядния корпусъ на фелдмаршала Левалда, да наблюдава руската армия. Съюзническите ханноверски, брауншвейгски и хессенски войски, на брой 48.000 подъ началството на кумберландския херцогъ, се събрали противъ Франция на р. Везеръ. Като прѣвидѣлъ послѣдствията на такъвъ единъ съ нищо не съобразенъ планъ на дѣйствията, Фридрихъ заповѣдалъ да се извѣждатъ останалите още въ Вестфалия б пруски баталиона и гарнизона отъ Везель, да се сринатъ частъ отъ укрепленията на тѣзи крѣпости и всичката артилерия да се прѣкара въ Магдебургъ.